

Effektrapport IM 2025

Manuela Margarita, Catharina and Manuela from Guatemala working with IM's partner ADEMKAN. Their family names are excluded due to security reasons.

Resultat från IM:s internationella arbete

När människor får möjlighet att organisera sig kan de förändra sådant som påverkar deras vardag. I resultaten för 2025 ser vi kvinnor som förhandlat fram bättre arbetsvillkor, unga som skapat egna mötesplatser och jordbrukare som kunnat odla under torrperioder. Våra partnerorganisationer har bidragit med stöd, kunskap och kontakter. IM har i sin tur gett organisationerna finansiering och utrymme att arbeta utifrån lokala behov.

Den här effektrapporten för 2025 visar resultat från IM:s internationella arbete. Flera av resultaten bygger på insatser som genomfördes under både 2024 och 2025. Den beskriver också hur vi följt upp dem, vad vi kan säga om IM:s bidrag och vad vi behöver förbättra. Resultaten gäller många olika grupper och länder. De är inte ett mått på hur varje person i programmet fått det, och flera förändringar bygger på ett arbete som började före 2024.

Vad arbetar vi för

IM vill att människor som utsätts för fattigdom, diskriminering och begränsat inflytande ska kunna påverka sina liv och de beslut som rör dem. Vi arbetar med lokala organisationer som känner sin kontext och har relationer till människorna där. Rättighetsbärarna – de människor vars rättigheter arbetet gäller – ska kunna formulera egna behov, agera tillsammans och få gehör hos myndigheter och andra beslutsfattare.

Det handlar både om omedelbara förbättringar och om större förändringar. En kvinnas rätt till ledighet från arbetet kan förbättra hennes vardag direkt. Om många kvinnor går samman och påverkar vilka rättigheter informella arbetare får, kan förändringen bestå och nå fler. På samma sätt kan bättre odlingsmetoder ge en familj mat i dag, medan tillgång till bevattning och gemensam organisering gör det lättare att klara framtida torrperioder.

Vi vill också att våra partnerorganisationer ska kunna fortsätta sitt arbete när förutsättningarna ändras. Krig, klimatförändringar, politiska restriktioner och osäker finansiering gör det nödvändigt att kunna ändra planer utan att förlora riktningen. En organisation med god ekonomi, fungerande beslutsprocesser och starka relationer till lokalsamhället har bättre möjligheter att stödja människors egna initiativ över tid.

Vad har vi gjort

I programmet som ligger till grund för denna rapport arbetade IM med 69 partnerorganisationer i 10 länder under 2024–2025. Parterna arbetade bland annat med kvinnors rättigheter, ungas deltagande, funktionsrätt, försörjning, klimat och lokalt inflytande. De genomförde aktiviteter tillsammans med rättighetsbärare, men stödde också grupper som själva tog kontakt med myndigheter, utvecklade verksamheter och hjälpte andra.

IM:s roll har varit att ge resurser och följa arbetet genom dialog, besök och gemensamt lärande. Flexibel finansiering har gjort det möjligt för flera partner att behålla personal, utveckla sina interna system och anpassa verksamheten efter nya behov. När en plan behövde ändras kunde IM och partnern diskutera både vad som var möjligt och varför en annan väg behövdes. Det stödet är mindre synligt än en utbildning eller ett bygge, men kan avgöra om en lokal organisation kan fortsätta agera.

Perioden var svår att planera. Krigen i Ukraina och Palestina påverkade säkerheten och verksamheten. I andra länder begränsades civilsamhällets handlingsutrymme, medan torka och högre priser påverkade människors försörjning. Osäker finansiering och förändringar inom IM påverkade också partnernas möjligheter att arbeta långsiktigt. Vi beskriver dessa förutsättningar eftersom de både förklarar vissa anpassningar och begränsar vilka slutsatser som går att dra om förändringar över tid.

Vad har förändrats

Kvinnor har fått bättre arbetsvillkor och större inflytande

I Indien förhandlade hushållsarbetare som stöds av NAWO fram fyra lediga dagar per månad och grundläggande faciliteter på arbetsplatsen. Tidigare saknade de ledighet och tillgång till toalett och kunde få lönen avdragen. För kvinnorna var förbättringen också ett erkännande av deras arbete. NAWO rapporterar att 1 396 kvinnliga arbetare fick tillgång till sociala trygghetsförmåner under 2025. En annan partner, SMS, hjälpte 600 kvinnor i informellt arbete att få tillgång till arbetsrelaterade rättigheter, bland annat genom registrering i ett offentligt system.

Lokalt inflytande har också lett till beslut om resurser. I Indien stödde SAMVAD grupper som tog fram 1 192 utvecklingsplaner för byar och lämnade in dem till myndigheterna. Av dessa godkändes och genomfördes 154. Siffrorna visar både att grupperna kunde formulera krav och att långt ifrån varje plan omsattes i handling. Uppföljning av de återstående planerna är därför viktig.

I Guatemala samordnade 12 lokala kvinnoorganisationer stöd till kvinnor som utsatts för fysiskt, psykiskt eller ekonomiskt våld. Stödet omfattade psykosocialt stöd, juridisk rådgivning, kontakter med urfolksmyndigheter och offentliga institutioner samt grupper där kvinnor kunde stödja varandra. Det gav kvinnor vägar att söka hjälp och agera tillsammans. Vi har inte en sammanlagd siffra för hur många kvinnor som fick stöd eller ett mått på om våldet minskade.

I Jordanien bidrog arbete med kvinnokooperativ till att åtta kooperativ beslöt att bilda en gemensam union. Kooperativen hade redan verksamheter som skapade inkomster; genom att gå samman ville de också kunna företräda gemensamma intressen. Beslutet är ett konkret steg mot mer långsiktig representation. Hur väl unionen fungerar och vilken påverkan den får behöver följas upp senare.

Grupper har fått större möjlighet att påverka offentliga beslut

I Moldavien arbetade funktionsrättsorganisationer tillsammans för att synliggöra människor med funktionsnedsättning i offentlig statistik. Fyra frågor om funktionsnedsättning togs med i den nationella folkräkningen 2024. Det innebär att framtida beslut kan bygga på bättre information om

gruppens situation. Själva förändringen i folkräkningen är dokumenterad; vi vet ännu inte vilka politiska beslut den kommer att leda till.

I Guatemala organiserade urfolkskvinnor i Sololá 20 kvinnogrupper kring mark, försörjning och miljö rättigheter. De utvecklade gemensamma sätt att försvara sina intressen och tog kontakt med lokala myndigheter. Utbyte av fröer, odling och lärande om agroekologi blev också platser för organisering. Arbetet rörde därför både mat och möjligheten att fatta beslut om mark och resurser.

I Nepal bidrog tidigare Kamlari-kvinnors dokumentation och gemensamma påverkansarbete till riktlinjer och budgetanslag för stöd till deras försörjning. En lokal fond gav samtidigt räntefria lån på 25 000–30 000 nepalesiska rupier till kvinnor utan mark och tidigare Kamlari-kvinnor för exempelvis djur eller utsäde. Här kan vi se både en offentlig förändring och ett praktiskt stöd som människor kan använda, men inte hur många hushåll som långsiktigt förbättrat sin försörjning.

Jordbrukare och unga har skapat nya möjligheter till försörjning

I Malawi beskriver deltagare hos POP att bevattning gör det möjligt att odla under torrperioden och skörda mer än en gång om året. Några berättar att de därmed inte längre behöver gå hungriga under den perioden. POP:s projekt med ungdomsledda verksamheter för matolja rapporterar tre miljoner malawiska kwacha i försäljning och ytterligare en miljon från biprodukter. Det är omsättning, inte ett mått på varje deltagares inkomst eller vinst.

Jordbrukare som stöds av YASD har testat naturgödsel på demonstrationsfält för att minska beroendet av dyr konstgödsel och förbättra jordens förmåga att bevara fukt. En jordbrukare uppgav att majsproduktionen ökade från tio till tjugo säckar efter att metoden införts. Det visar vad som hände på den gården; vi kan inte dra slutsatsen att alla jordbrukare fick samma resultat.

I Zimbabwe etablerade Green Institute ett växthus på 500 kvadratmeter för 85 jordbrukare, främst kvinnor, inklusive unga och personer med funktionsnedsättning. Första skörden gav 2 500 amerikanska dollar som delades mellan deltagarna. Växthuset gav möjlighet att odla med mindre beroende av regn. För att förstå resultatets hållbarhet behöver vi veta hur efterföljande skördar och kostnader utvecklas.

Unga har skapat egna forum för deltagande

I Ukraina har ungdomsledda organisationer byggt upp lokala mötesplatser där unga träffas regelbundet, organiserar aktiviteter och har kontakt med myndigheter om demokrati och inkludering. I en situation präglad av krig är det både ett sätt att delta i samhället och att skapa gemenskap. Resultatrapporten beskriver forumen som stabila, men ger inte en gemensam siffra för deltagare eller en jämförbar mätning av deras utveckling över tid.

I Moldavien tog Youth Media Centre fram innehåll om mediekunskap och demokrati för att möta politisk desinformation. Innehållet fick över en miljon visningar på rumänska och ryska under en period präglad av desinformation. Visningar visar räckvidd, men inte om mottagarna förändrade sina

åsikter eller sitt agerande. Berättelser om unga som själva utbildat andra visar däremot att åtminstone vissa deltagare använde kunskapen vidare.

Hur vet vi vad som har hänt

IM följer upp arbetet genom partnernas rapporter och berättelser från rättighetsbärare, partnerorganisationer och medarbetare. I Progress Tracker beskriver människor själva en konkret erfarenhet och bedömer den med ett antal följdfrågor. Under denna programperiod användes 826 berättelser från rättighetsbärare hos 12 partnerorganisationer i uppföljningen av målet om gemensam handling. Det ger oss människors egna beskrivningar av vad stödet betydde, men urvalet representerar inte alla deltagare hos alla 69 partnerorganisationer.

Omkring 40 procent av de svarande markerade att de som grupp genomfört en framgångsrik handling. I ungefär en fjärdedel av de skrivna berättelserna fanns ett tydligt inslag av gemensam handling. Det är två olika mått: det första är deltagarnas egen bedömning, det andra gäller vad som uttryckligen beskrivs i texten. Berättelserna visar också att många uppfattar partnerorganisationen som den som leder arbetet. Parterna verkar ofta vara bra på att bygga kunskap och självförtroende, men mindre tydligt stödja grupper att själva samla människor och ta ledningen.

När rättighetsbärarnas berättelser från 2024 och 2025 jämfördes kunde IM inte se en mätbar förbättring av gemensam handling. Berättelser från medarbetare antydde en utveckling mot mer organisering, men det kan bero på vilka exempel de valde att rapportera. Vi kan därför inte säga att programmets övergripande mål om mer framgångsrik gemensam handling uppnåtts under dessa 20 månader. Det innebär inte att resultaten i exemplen ovan saknar betydelse; det innebär att vi inte kan göra dem till ett påstående om alla grupper i programmet.

IM följde också upp partnerorganisationernas förmåga att anpassa sitt arbete. Här användes bland annat 222 partnerberättelser och AdaptaMeter, ett verktyg för att bedöma organisationers arbetssätt. AdaptaMeter gav inte tillräckligt pålitliga före- och efterjämförelser under den korta perioden. Parternas berättelser visar ändå exempel på förbättrade interna system, ändrade planer och starkare samarbete. Vi redovisar dem som tecken på förändring, inte som ett säkert mått på hur stor förändringen varit hos samtliga partner.

Hur har IM bidragit och kan resultaten bestå

Partnerorganisationerna, rättighetsbärarna och andra aktörer har gjort det konkreta arbetet. IM:s bidrag är oftast indirekt: pengar, förtroende, dialog och möjlighet att ändra planer har gett parterna större handlingsutrymme. I Ukraina och Palestina var flexibilitet viktig när säkerhetsläge och behov förändrades. I Moldavien och Malawi beskriver partner hur flexibla resurser gjorde det möjligt att planera om, bygga interna system eller prova andra metoder. Vi kan inte räkna ut IM:s andel av varje samhällsresultat, men parternas berättelser hjälper oss att förstå hur vårt stöd har använts.

En organisation som kan betala personal, föra ordning på sin ekonomi och fatta egna strategiska beslut har bättre möjligheter att arbeta långsiktigt med människor. Flera partner beskriver att IM:s

stöd kombinerat finansiering och dialog utan att skapa parallella system. Några har blivit bättre på att förhandla med andra givare eller avstå från villkor som skulle dra dem bort från sitt uppdrag. Det är en viktig del av att stärka ett lokalt civilsamhälle.

Det finns skäl att tro att vissa resultat kan leva vidare. Arbetsrättsliga förmåner, registrering i offentliga system, godkända lokala planer, frågor i en folkräkning och nya organiserade grupper har en annan möjlighet till fortsatt påverkan än en enstaka utbildning. Men ett beslut garanterar inte att människor får nytta av det, och en grupp behöver resurser och relationer för att fortsätta. Perioden är för kort för att slå fast långsiktiga effekter. Ekonomisk osäkerhet och kriser kan dessutom göra även fungerande initiativ sårbara.

Vad har vi lärt oss och vad gör vi nu

Vi behöver ge större utrymme åt människors egen organisering. Rättighetsbärarna berättar ofta att partnererna lyssnar och ger relevant stöd, men de beskriver mer sällan att lokalsamhället självt tar ledningen. Därför har IM lagt större vikt vid kollektiv handling i det fortsatta arbetet. Vi behöver också fråga deltagarna om vem som fattar beslut, inte enbart om vilka aktiviteter som genomförts.

Flera deltagare efterfrågar uppföljning efter utbildningar. Andra saknar frön, redskap, transportpengar eller startkapital för att kunna använda sin nya kunskap. IM och partnererna behöver kombinera lärande med det stöd som krävs för att kunna agera i praktiken, och pröva vilka insatser som faktiskt fungerar i olika sammanhang.

Partnererna vill ha tydligare tidsplaner och mer förutsägbar information om finansiering. Möten där partner lär av varandra behöver få mer tid och tydligare syfte. IM behöver också följa samma partner och grupper under längre tid för att se om förändringen består. Vi har därför vidareutvecklat Progress Tracker och AdaptaMeter så att återkoppling kan kopplas närmare konkreta möten och arbetssätt. Nästa uppföljning ska ge bättre svar på både vad människor själva gjort och vilket stöd de behöver för att fortsätta.

Om rapporten

Rapporten för 2025 beskriver resultat från vårt internationellt program som genomfördes under 2024–2025 och bygger på IM:s slutliga resultatrapport för perioden. Den sammanfattar inte all IM:s verksamhet eller hela organisationens finansiering. Siffror i exemplen kommer från partnernas rapportering och IM:s uppföljning; de avser olika insatser. Rapportens upplägg följer Giva Sveriges riktlinjer för effektmätning och rapportering. Källa: IM, Final Results Report 2024–2025, särskilt avsnitt 1–3.